

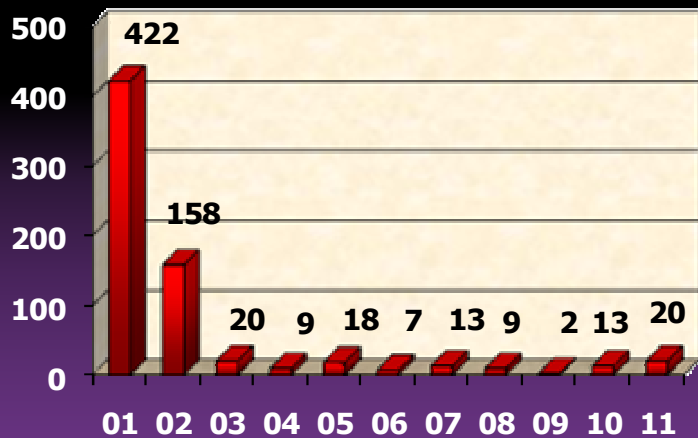
ASPEKTY WETERYNARYJNE CHOWU I HODOWLI ZWIERZĄT DZIKICH

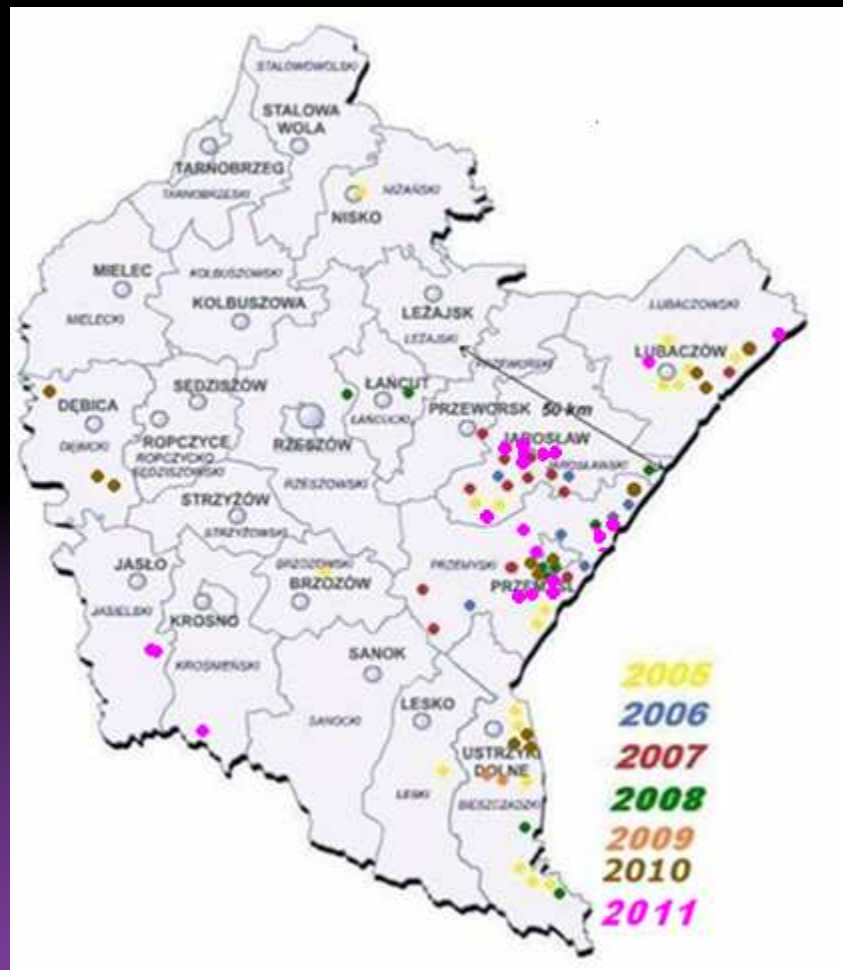
dr n. wet. Mirosław Welz

Rzeszów, dn. 22 maja 2011 r.

Występowanie wścieklizny na terenie województwa podkarpackiego

na dzień 04.05.2011

Gruźlica u żubrów

Eliminacje diagnostyczne w latach 1997–2011*

- na 20 osobników eliminowanych,

u 15 wyizolowano

Mycobacterium bovis

WYNIKI BADAŃ BAKTERIOLOGICZNYCH

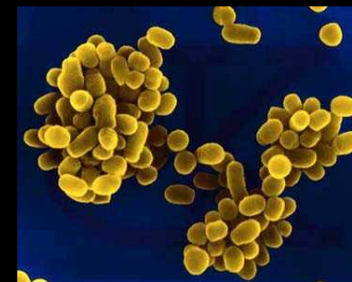
gatunek \ prątek	krowa	żubr	borsuk	wilk	dzik	jeleń
<i>M. bovis</i>	2	4	1	-	-	-
<i>M. tuberculosis</i>	1	-	-	3	-	-
<i>M. avium</i>	-	-	-	-	9	28
<i>M. species</i>	-	-	-	-	-	1

WYNIKI BADAŃ SEROLOGICZNYCH

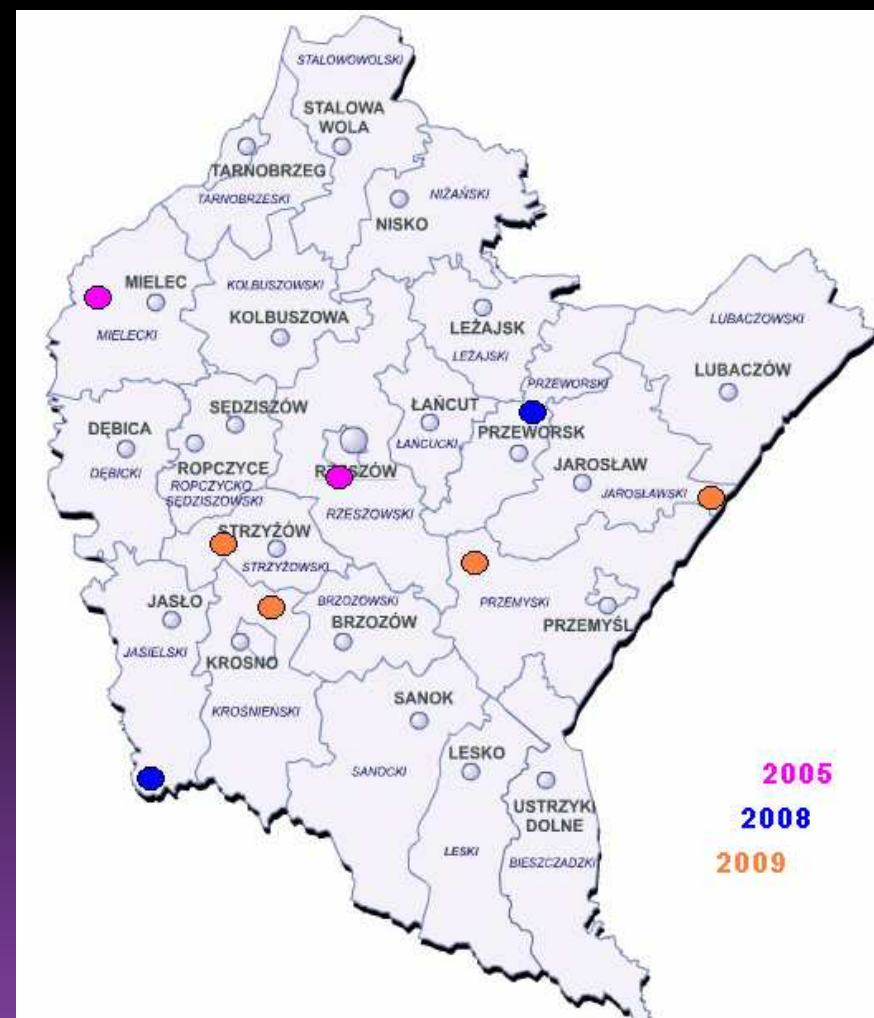
Patogen	Gatunek zwierząt	Liczba badanych zwierząt / liczba zwierząt reagujących dodatnio / odsetek zwierząt reagujących dodatnio						
		Jelenie	Sarny	Dziki	Bydło	Świnie	Owce	Kozy
Wirus BHV-1 (IBR/IPV)		65/0/0	9/0/0	-	969/0/0	-	-	-
Wirus BVD-MD		65/6/9,2	9/1/11,1	-	969/49/5,1	-	-	-
Wirus klasycznego pomoru świń		-	-	33/0/0	-	301/0/0	-	-
Wirus PRRS		-	-	33/0/0	-	301/0/0	-	-
Wirus choroby Aujeszkego		-	-	33/2/6,1	-	301/19/6,3	-	-
Wirus maedi-visna		-	-	-	-	-	231/7/3	18/0/0
<i>Leptospira interrogans</i>		63/18/28,6	9/2/22,2	-	816/138/16,9	-	-	-
<i>Brucella abortus</i>		63/0/0	9/0/0	-	969/0/0	-	-	-

Zestawienie wyników badań serologicznych u zwierząt wolno żyjących gospodarskich 2005 – 2008

Bruceloza na Podkarpaciu

- W 2005 roku stwierdzono: **2** przypadki
 - powiat Mielec (m. Szafranów)
 - powiat Rzeszów (m. Niechobrz).
- W 2008 roku stwierdzono **2** przypadki
 - powiat Jasło (m. Ożenna)
 - powiat Przeworsk (m. Leżachów).
- W 2009 roku stwierdzono **4** przypadki
 - powiat Jarosław (m. Młyny),
 - powiat Krosno (m. Krasna),
 - powiat Przemyśl (m. Kosztowa)
 - powiat Strzyżów (m. Cieszyna).
- W roku 2010 i 2011* nie stwierdzono przypadków brucelozy.

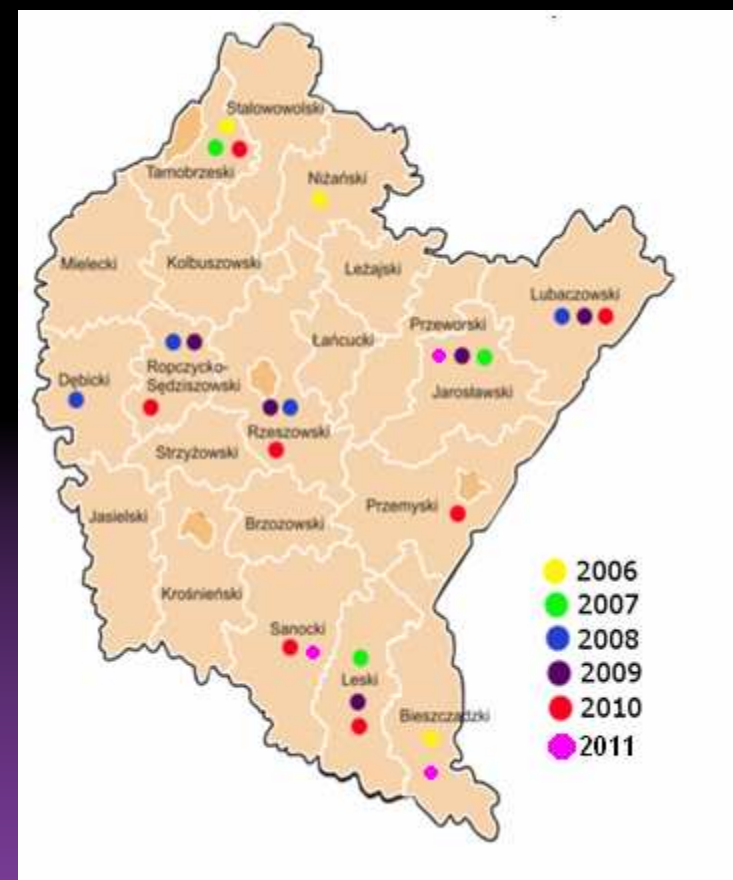

Włośnica na Podkarpaciu

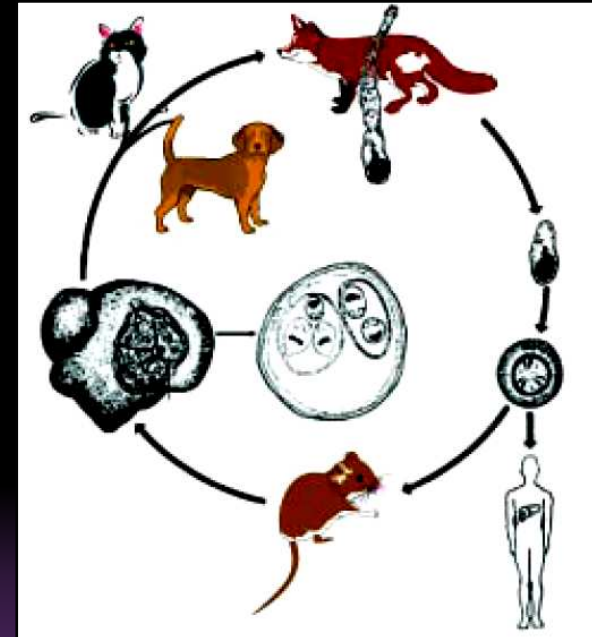
rok	liczba przypadków	gatunek
2006	3	dzik
2007	4	dzik, świniodzik, 2-świnie
2008	4	dzik
2009	9	dzik
2010	15	dzik
2011*	3	dzik

Echinococcus multilocularis

- bąblowica wielojamowa

- Bąblowica to groźna pasożytnicza choroba, wywołwana przez bąblowca – tasiemca wieńcogłowego (*Echinococcus Multilocularis*),
- leśne zwierzęta mięsożerne, głównie lisy są głównym nosicielem bąblowca,
- pasożyta przenosić mogą także psy i koty,
- zoonozę wywołują formy larwalne tasiemca,
- na terenie Polski największe niebezpieczeństwo zakażenia *Echinococcus multilocularis* występuje na terenach północno – wschodnich i południowo – wschodnich.

Echinococcus multilocularis

u lisa czerwonego – badania w latach 2001-2004

Powiat	Próby pobrane	Próby zakażone	% zarażeń
Jasło	15	1	6,7
Krosno	71	35	49,3
Sanok	75	42	56,0
Lesko	34	19	55,9
Ustrzyki Dolne	70	24	34,3
Strzyżów	43	11	25,6
Brzozów	14	3	21,4
Przemyśl	43	5	11,6
Lubaczów	19	4	21,1
Dębica	5	0	0
Kolbuszowa	1	0	-
Mielec	1	0	-
Ropczyce	1	1	-
RAZEM	392	145	37,0

Badania przeprowadzone przez zespół prof. Malczewskiego (PAN) obejmowały swym zasięgiem teren Karpat wschodnich.

Słowacja

2010

Łącznie w okresie od 5.07. do 31.08.2010 r. stwierdzono na Słowacji 3 ogniska wąglika, odnotowano 17 upadków zwierząt, leczono 116 zwierząt, zaszczepiono 1397 zwierząt wrażliwych (bydło - 558 szt., owce - 839 szt.).

Wydano 5-letni zakaz wypasu zwierząt na tych pastwiskach.

Mapa č.
2

Prenášajú sa údaje z maps.google.com...

Dz.U.07.133.921

2008-10-08, zm. Dz.U.2008.171.1056 (art. 34)

2010-01-13, zm. Dz.U.2009.223.1775 (art. 1)

2010-10-16, zm. Dz.U.2010.127.857 (art. 78)

**USTAWA z dnia 29 czerwca 2007 r.
o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich^{1),2)}
(Dz. U. z dnia 24 lipca 2007 r.)**

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zwierzęta gospodarskie:
- c) **jeleniowate** - zwierzęta z gatunków: jeleń szlachetny (*Cervus elaphus*), jeleń sika (*Cervus nippon*) i daniel (*Dama dama*) utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa lub skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, albo chowu lub hodowli fermowej,

Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.)

**Ustawa z dnia 11 marca 2004 r.
o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu
chorób zakaźnych zwierząt.**

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania weterynaryjne dla podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie:
 - k) chowu lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie,
 - n) utrzymywania zwierząt gospodarskich, w celu umieszczenia na rynku tych zwierząt lub produktów pochodzących z tych zwierząt lub od tych zwierząt,

Art. 5. 1. Podjęcie działalności nadzorowanej, o której mowa:

- 2) (...) jest dozwolone po uprzednim zgłoszeniu, w formie pisemnej, zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia.

Wniosek, o którym mowa zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu;
- 2) określenie rodzaju i zakresu działalności nadzorowanej, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, z tym że w przypadku działalności nadzorowanej dotyczącej zwierząt akwakultury ze wskazaniem gatunku tych zwierząt;
- 3) określenie lokalizacji obiektów budowlanych i miejsc, w których ma być prowadzona działalność nadzorowana, oraz planowanego czasu jej prowadzenia.

Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.)

**Ustawa z dnia 11 marca 2004 r.
o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób
zakaźnych zwierząt – cd.**

Art. 5. 9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia zamiaru prowadzenia przez podmiot działalności nadzorowanej, o której mowa (...) wydaje decyzję o nadaniu temu podmiotowi weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.

Art. 49. 1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (*Struthio camelus*), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny - *Cervus elaphus*, jeleń sika - *Cervus nippon* i daniel - *Dama dama*), rodziny pszczele (pszczola miodna - *Apis mellifera*) oraz ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

2. Odszkodowanie przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.

Dz.U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.)

Ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie.

- Art. 16. 1.** Zabrania się chowu i hodowli zamkniętej zwierząt łownych, z wyjątkiem bażanta oraz zwierząt uznanych za zwierzęta gospodarskie na podstawie odrębnych przepisów.
2. Minister właściwy do spraw środowiska może wydać zgodę na chów i hodowlę zamkniętą zwierząt łownych niebędących zwierzętami gospodarskimi do celów badań naukowych, dydaktyki, zasiedleń lub eksportu zwierzyny żywej.

Orzeczenia sądów:

IV SA/Wa 1497/06, wyrok wsa z dn. 2006-10-24 w Warszawie

LEX nr 283615

Termin "zasiedlenie" należy rozumieć wąsko, jako wprowadzanie zwierzyny na teren, gdzie nie występuje, ponieważ możliwość wyrażenia zgody stanowi wyjątek od zakazu. Ponadto zasiedlanie terenu, na którym dany gatunek nie występuje, powinno być racjonalnie uzasadnione.

Dz.U. z 2004 r. Nr 215, poz. 2188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 13 września 2004 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla chowu
lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka
jak zwierzęta gospodarskie**

(Dz. U. z dnia 1 października 2004 r.)

§ 1. 1. Zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, zwane dalej "zwierzętami", utrzymuje się na terenie ogrodzonym.

2. Rodzaj i sposób ogrodzenia powinien:

- 1) być dostosowany do gatunku utrzymywanych zwierząt;
- 2) stanowić zabezpieczenie przed wydostawaniem się zwierząt z terenu, na którym są utrzymywane;
- 3) chronić zwierzęta przed drapieżnikami.

Dz.U. z 2004 r. Nr 215, poz. 2188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 13 września 2004 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla chowu
lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka
jak zwierzęta gospodarskie – cd.**

(Dz. U. z dnia 1 października 2004 r.)

- § 2. 1. Zwierzęta, w zależności od potrzeb bytowych, utrzymuje się w budynku lub poza nim.
2. W budynku, o którym mowa w ust. 1, wydziela się pomieszczenia służące do:
- 1) utrzymywania zwierząt;
 - 2) wykonywania zabiegów weterynaryjnych, pielęgnacyjnych i zootechnicznych;
 - 3) izolacji zwierząt rannych lub chorych;
 - 4) przetrzymywania środków dezynfekcyjnych w ilości niezbędnej do przeprowadzenia doraźnego odkażania.
3. Pomieszczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, powinno być suche i mieć powierzchnię dostosowaną do gatunku utrzymywanych zwierząt.
4. Materiały użyte do budowy budynków, w których utrzymuje się zwierzęta, nie mogą być szkodliwe dla tych zwierząt.
5. Podłogi, ściany, drzwi i okna budynków, ich wyposażenie oraz sprzęt, z którymi zwierzęta mają kontakt, powinny być:
- 1) wykonane z materiałów łatwych do czyszczenia i odkażania;
 - 2) pozbawione ostrych krawędzi, które mogłyby spowodować obrażenia u zwierząt.
- § 3. W przypadku gdy zwierzęta utrzymuje się w budynku, na terenie ogrodzonym wydziela się miejsce do składowania odchodów zwierzęcych i ściółki.

Dz.U. z 2004 r. Nr 215, poz. 2188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 13 września 2004 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla chowu
lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka
jak zwierzęta gospodarskie – cd.**

(Dz. U. z dnia 1 października 2004 r.)

- § 4. Sprzęt przeznaczony do pojenia i żywienia zwierząt powinien być wykonany w sposób minimalizujący możliwość skażenia wody lub paszy oraz zapewniający bezkonfliktowy dostęp zwierząt do wody i paszy.
- § 5. Zwierzętom utrzymywanym poza budynkiem zapewnia się schronienie przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.
- § 6. Osoby wykonujące czynności związane z obsługą zwierząt:
- 1) dokonują przynajmniej raz dziennie oględzin zwierząt;
 - 2) niezwłocznie zapewniają zwierzętom chorym i rannym opiekę lekarza weterynarii;
 - 3) używają obuwia i odzieży ochronnej.
- § 7. 1. Posiadacz zwierząt dokumentuje w formie pisemnej wszystkie przypadki zachorowania, leczenia i padnięcia zwierząt.
2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez 3 lata od dnia dokonania w niej wpisu.
- § 8. Powiatowy lekarz weterynarii stwierdza spełnianie wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, w przypadku gdy spełnione są wymagania, o których mowa w § 1-7.

Dz.U.10.116.778

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 28 czerwca 2010 r.

w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾

(Dz. U. z dnia 30 czerwca 2010 r.)

Rozdział 8

Minimalne warunki utrzymywania jeleni i danieli

- § 33. 1. Jeleniom i danielom utrzymywanym w systemie (otwartym), o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zapewnia się w okresie pastwiskowym stały dostęp do pastwiska o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha.
2. Obsada na ha powierzchni pastwiska powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
- 1) jeleni - nie więcej niż 7 sztuk,
 - 2) danieli - nie więcej niż 15 sztuk.
3. Powierzchnię pastwiska zabezpiecza się trwałym i wytrzymałym ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m, wykonanym z siatki, uniemożliwiającym wydostawanie się jeleni i danieli na zewnątrz.
4. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane jelenie lub daniela, wyposaża się w zagrodę umożliwiającą wykonywanie zabiegów weterynaryjnych lub zootechnicznych.
5. Jeleniom lub danielom utrzymywanym w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zapewnia się możliwość korzystania z zacienionych miejsc.

Dz.U.10.116.778

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia 28 czerwca 2010 r.**

**w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt
gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony
zostały określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾ – cd.
(Dz. U. z dnia 30 czerwca 2010 r.)**

Rozdział 8

Minimalne warunki utrzymywania jeleni i danieli

§ 34. 1. Dopuszcza się czasowe utrzymywanie jeleni lub danieli w systemie zamkniętym ... w boksach:

- 1) pojedynczo;
- 2) grupowo.

2. W pomieszczeniu jelenie lub daniela utrzymuje się:

- 1) poza okresem pastwiskowym lub
- 2) w przypadku choroby lub
- 3) w przypadku kwarantanny.

3. Powierzchnia boksu, o którym mowa w ust. 1, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:

- 1) jeleni do 12. miesiąca życia - co najmniej 2 m²;
- 2) jeleni powyżej 12. miesiąca życia - co najmniej 3 m²;
- 3) danieli do 12. miesiąca życia - co najmniej 1 m²;
- 4) danieli powyżej 12. miesiąca życia - co najmniej 1,5 m².

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych

Wprowadzanie mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych do obrotu na rynek państw członkowskich UE:

- **ROZPORZĄDZENIE(WE) NR 853/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, w tym pozyskiwanej od ssaków parzystokopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych (Cervidae i Suidae):**
- **UBÓJ W RZEŹNI ZATWIERDZONEJ LUB**
- w miejscu pochodzenia za zgodą właściwych organów (PLW) , jeżeli:
 - a) zwierząt nie można transportować ze względu na zagrożenie dla obsługi lub ze względu na ochronę ich dobrostanu;
 - b) stado jest poddawane regularnym inspekcjom weterynaryjnym;
 - c) właściciel zwierząt występuje z wnioskiem;
 - d) właściwe organy są poinformowane z wyprzedzeniem o dacie i czasie uboju zwierząt;
 - e) gospodarstwo posiada procedury gromadzenia zwierząt, w celu umożliwienia dokonania badania przedubojowego całej grupy;
 - f) gospodarstwo jest wyposażone w odpowiednie urządzenia do celów uboju, wykrwawiania;

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

g) spełnione zostały wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt;

h) zwierzęta poddane ubojowi i wykrwawieniu są transportowane do rzeźni w higienicznych warunkach i bez zbędnej zwłoki. Jeżeli czas transportu wynosi ponad dwie godziny, zwierzęta są w razie konieczności poddawane chłodzeniu. Patroszenia można dokonywać na miejscu, pod nadzorem lekarza weterynarii;

i) zwierzęciu musi towarzyszyć do rzeźni oświadczenie przedsiębiorcy sektora spożywczego, który utrzymywał zwierzę, stwierdzające tożsamość zwierzęcia oraz zawierające informacje na temat weterynaryjnych produktów leczniczych lub innych środków, jakie podawano zwierzęciu lub wobec niego stosowano, z wyszczególnieniem dat podawania i okresów karencji;

oraz

j) w trakcie transportu do zatwierdzonego zakładu, ubitemu zwierzęciu musi towarzyszyć świadectwo, wystawione i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, potwierdzające korzystny wynik badania przedubojowego, prawidłowo przeprowadzony ubój i odkrwawienie, oraz data

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

- B. Wprowadzanie mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych do obrotu na rynek krajowy:
 - **Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej.**

Rozporządzenie określa niektóre wymagania weterynaryjne dotyczące konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, w których rocznie poddaje się ubojowi nie więcej niż 1000 (2000 zw.) jednostek przeliczeniowych kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, przy maksymalnej liczbie 20 (40 zw.) jednostek przeliczeniowych zwierząt w tygodniu.

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

C. Wykorzystanie mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych na użytek własny:

■ **Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.**

Art. 11a.

1. Przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne i sanitarne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny”, obejmujące w szczególności:

1) **wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso, lub**

2) **wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa,**

lub

3) **wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych, lub**

4) **sposób znakowania mięsa.**

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

Art. 17.

1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa cieląt do szóstego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w celu produkcji mięsa na użytek własny.

▣ Rozporządzenie Ministra Rolnictw i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2010 r. z późn. zmianami w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt.

Załącznik nr 3 ust.1, pkt 3 Broń palną stosuje się do: uśmiercania poza ubojnią w celu pozyskania mięsa i skór dzikich zwierząt kopytnych utrzymywanych przez człowieka, wykonanego za zgodą i pod nadzorem właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii.

Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, w tym:

- wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso,
- wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa,
- wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa (*badanie przeprowadzane na wniosek posiadacza zwierzęcia lub podmiotu prowadzącego gospodarstwo w którym dokonywany jest ubój*),
- sposób znakowania mięsa.

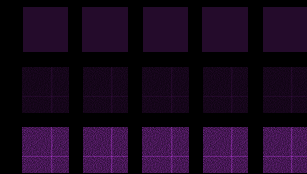
Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych – cd.

Co najmniej na 24 godziny przed dokonaniem uboju zwierząt podmiot prowadzący gospodarstwo informuje właściwego powiatowego lekarza weterynarii o zamiarze przeprowadzenia uboju.

Informacja zawiera:

- imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego gospodarstwo,
- gatunek i liczbę zwierząt poddawanych ubojowi,
- miejsce i termin uboju,
- imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju,
- inne dane mające na celu ułatwienie kontaktu z informującym, w szczególności numer telefonu informującego.

Utrzymywanie zwierząt dzikich w fermach ekologicznych

**Rozporządzenie Rady (WE)
nr 834/2007
z dnia 28 czerwca 2007r.**

**w sprawie produkcji ekologicznej
i znakowania produktów
ekologicznych i uchylające
rozporządzenie (EWG) nr 2092/91**

Art.14

Zasady produkcji zwierzęcej

Poza ogólnymi zasadami odnoszącymi się do produkcji rolnej, w przypadku produkcji zwierzęcej stosuje odpowiednie zasady w odniesieniu do:

- pochodzenia zwierząt,
- hodowli,
- pasz,
- zapobiegania chorobom i leczenia weterynaryjnego,
- czyszczenia i odkażania.

Art.14

Zasady produkcji zwierzęcej zapobieganie chorobom i leczenie weterynaryjne

Zapobieganie chorobom oparte jest na:

- doborze ras i linii,
- stosowaniu odpowiednich metod chowu,
- stosowaniu wysokiej jakości pasz,
- zapewnieniu możliwości ruchu,
- dostosowaniu do potrzeb zwierząt pomieszczeń oraz stosowaniu odpowiedniej obsady.

Art.14

Zasady produkcji zwierzęcej zapobieganie chorobom i leczenie weterynaryjne

Leczenie:

- prowadzone jest natychmiast;
- preferowane zastosowanie produktów fitoterapeutycznych i homeopatycznych – jednak w przypadku konieczności istnieje możliwość stosowania alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych, w tym antybiotyków;
- szczególne ograniczenia określone są w przypadku cykli leczenia oraz okresów odstawienia leków.

Art.14

Zasady produkcji zwierzęcej zapobieganie chorobom i leczenie weterynaryjne

Dozwolone jest:

- stosowanie immunologicznych leków weterynaryjnych,
- prowadzenie zabiegów związanych z ochroną zdrowia ludzi i zwierząt nałożoną na podstawie prawodawstwa wspólnotowego.

**Rozporządzenie Komisji (WE)
nr 889/2008
z dnia 5 września 2008r.**

**ustanawiające szczegółowe zasady
wdrażania rozporządzenia rady (WE)
nr 834/2007 w sprawie produkcji
ekologicznej i znakowania produktów
ekologicznych w odniesieniu do produkcji
ekologicznej, znakowania i kontroli.**

Sekcja 4
Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna
art. 23
Zapobieganie chorobom

Zabronione jest:

- profilaktyczne stosowanie syntetycznych alopacyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych lub antybiotyków;
- stymulatorów wzrostu lub produktywności, hormonów lub podobnych środków służących kontroli reprodukcji lub innym celom.

Pomieszczenia, kojce, sprzęt i wyposażenie należy prawidłowo czyścić w celu zapobiegania przenoszeniu się infekcji i rozwojowi organizmów przenoszących choroby.

Sekcja 4
Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna
art. 24
Opieka weterynaryjna

- Jeśli pomimo wprowadzenia wszystkich środków zapobiegawczych zwierzęta zachorują lub ulegną zranieniu, należy natychmiast przystąpić do ich leczenia, a w razie konieczności odizolować
- Pierwszeństwo w stosowaniu przed syntetycznymi alopacyjnymi produktami weterynaryjnymi lub antybiotykami mają leki roślinne, produkty homeopatyczne, pierwiastki śladowe, przy założeniu skuteczności ich działania terapeutycznego dla danego gatunku zwierząt oraz warunków stosowania,
- Dopuszcza się zastosowanie syntetycznych alopacyjnych produktów weterynaryjnych lub antybiotyków na odpowiedzialność lekarza weterynarii jeżeli stosowanie dozwolonych środków jest nieskuteczne w walce z chorobą lub obrażeniami, a dalsze leczenie jest konieczne

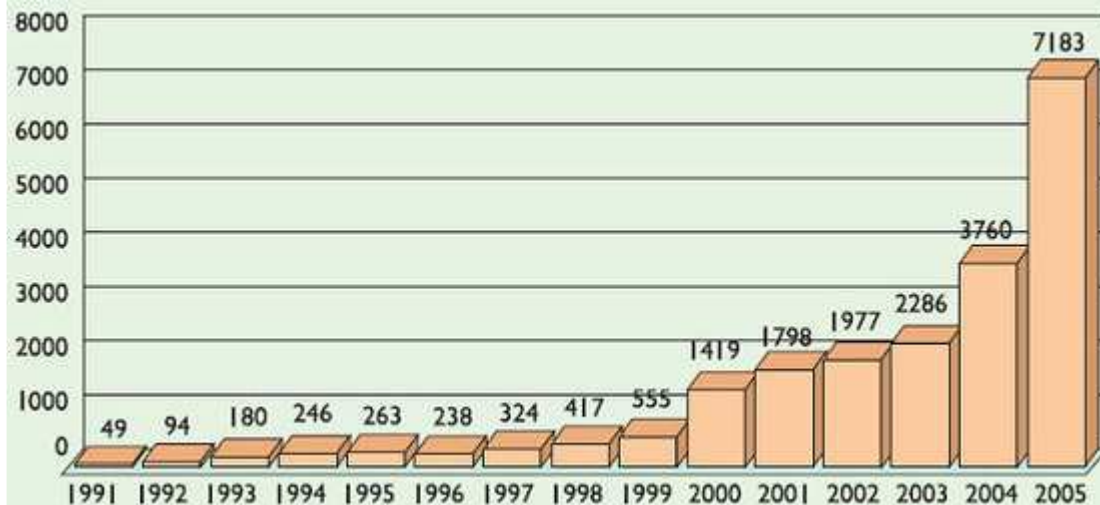
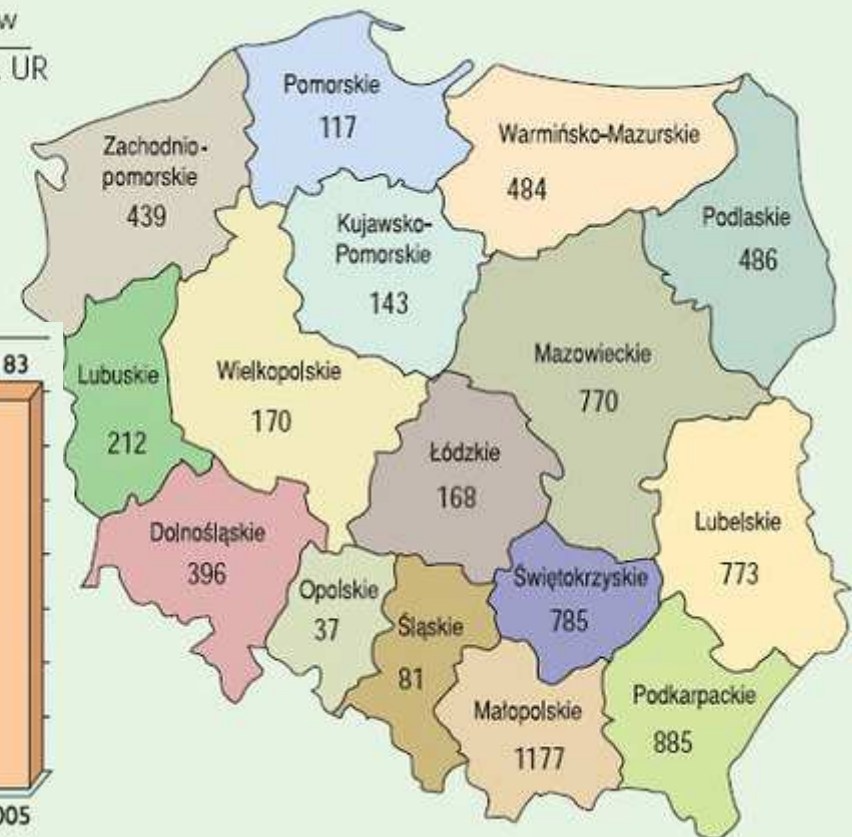
Sekcja 4
Zapobieganie chorobom i opieka weterynaryjna
art. 24

Opieka weterynaryjna

- Jeśli stosowano więcej niż trzy kuracje syntetycznymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi lub antybiotykami w okresie 12 miesięcy lub więcej niż jedną kurację jeśli cykl produkcyjny zwierząt jest krótszy niż rok, dane zwierzęta gospodarskie, jak również produkty z nich otrzymane nie mogą być wprowadzane do obrotu jako produkty ekologiczne, a chów zwierząt gospodarskich musi zostać poddany konwersji,
- Okres karencji między podaniem zwierzęciu ostatniej dawki alopacyjnego weterynaryjnego produktu leczniczego w normalnych warunkach stosowania a produkcją środków spożywczych metodami ekologicznymi musi być dwukrotnie dłuższy niż prawnie obowiązujący okres karencji.

Gospodarstwa ekologiczne

7183 gospodarstw
167740 ha pow. UR

Liczba gospodarstw ekologicznych kontrolowanych w Polsce w latach 1991 - 2005

Źródło: <http://targirolne.pl>

Dziękuję za uwagę

